

У 2012 СЕЛУ ШТАНІВ 450 РОКІВ

(Продовження. Поч. у № 5)
Іменовані місця
села Шпаків.

села Шпанів
Шпанів має блага імені
новів місць. Окіл – ста-
ровина дільниця біля зам-
кового ставу, де була
євське кладовище
«Околисько». «Киславиць-
ка» (Кисловицька) –
місціна біля католицького
костелу, де проживала
своєму будинку католиць-
кий священник кілька
круговий параші *Szpanow*.
За будинком був чулюв-
сад, посередині алея
квітучого бузку, вздовж
її стояла давньогрець-
ка скам'янілість. У південно-
західний час у цьому будинку
розміщувалася «мала школа»
де начинали діти 1-го
класів. Згодом будинок бу-
в використаний і на цьому місці
будовані помешкання од-
ноосельців.

«Лука» - дільниця біля однодоменного лугу. Нині це вулиця Лісова. На в'їзді до цієї місцінні стояв водяний млин.

«Гора» - вулиця на ви-
сотному місці у напрямку
залізниці – найдревніше
поселення.

«Зах клумів» - города за
господарськими садибами,
в кінці яких стояла річка
Клунь, куди селяни звозили
для біжжя. Мудрі селяни
будували сковини для
біжжя на значній відстані
від своїх будинків, між
ними були сади - це мало
вимісне значення з метою
попередження розповсюдження
пожежі, адже всі буди-
нови в той час були покриті
соломою зірниками.

«Вали» - колишні вала-
тическі насипи, згодом вони
мали називати насипами, що
розділяють рибні ставки.

«Курган» - стародавній
могильник на північній
околині села, у 70-х роках
ХХ ст. був зруйнований.

«Коло» (ло) форта -
полі в окопіні старовинної
військової фортеці.

«Коло грушки» - місце
де росла одинока стара
дика груша.
«За криницями» - сі-

нокіс за джерельними кри-
ницями, звідки витікала
річка Шпанівка.
Хутір «До Демка» - хутір

на південь від залізниці.

лісовий масив на Північно-Західній межі
на південний схід від села Шпаків. За
історичними джерелами в давнину це
був лісопарк, який зберігся до сучасності.
Лісопарк є частиною Кримського національного
природного парку. У цьому місці розташовані
залишки стародавньої фортеці, яка була
збудована в IV столітті до н. е. відомої як
«Сім курганів». Тут також розташовані
залишки міста Калакан, яке існувало
з V століття до н. е. по VI століття н. е.

тому на значну територію лісового масиву вхід був заборонений. У 60-х роках

депутата: дослівно дували дорогу до своєї частини, на зразі Крейдяно-гори відкрився муріваний підземний хід на висоту «вершника з конем». Гада-

дя. Один із поетів сказав: «Без землі непомітно чорстєві людина». Це підтвердження — герой книжки. Про це і оповідання «Вігін». Він для селян щось далеко більше, ніж клапот лугу, пасовиська. Для діда Івана Собчука,

**Ганна ГАВРИЛІ
вete
педагогічної пр
Олександрія**

Анін Войтарович, із ген Шморгана, Михаїла Степанова, Ростава Солоневської Степана Бібка, Романа Демчука, Людмилы Ниняць, а також твої нащадки поетеси-земляки Вікторія Кліментовська, із твоїх чисто у ознайомлені зазвіду бібліотекою Віра Мсчун. Чину центрового осу Віталія Ставновського, Оксані Стольської, Вікторія Новосад, Ана Задель, Володимир Чич Таня Ганді. Добровольця в коротко розповіли публічними письменні Рівненщини та прочита їх твори.

Віра МОВЧУ
заслужений ПІС
с. Дядковськ

Віра МОВЧУ
завідуюча ПЦ
с. Дядькови